

Κρίστι Γρηγορίου-Βασιλειάδη

(Εικαστικός, Απόφοιτος της Α.Σ.Κ.Τ.)

...Σμύρνη...

Ψηφιακή εκτύπωση, μολύβι, τύπωμα από ξυλογραφία, ακρυλικά, γάζα σε καμβά

εις μνήμην ...προς αφήγησιν... (Αρχείο " φιγούρα με φωλιά")

Τύπωμα από ξυλογραφία σε επεξεργασμένο καμβά

A-συνόδευτα I... (Αρχείο " κούκλες σε αλουμινοκουβέρτα)

Τύπωμα από ξυλογραφία σε αλουμινοκουβέρτα

A-συνόδευτα II... (Αρχείο "κούκλες σε αλουμινοκουβέρτα κόκκινο χαρτί")

Τύπωμα ξυλογραφίας σε αλουμινοκουβέρτα, μεταξωτό χαρτί

Στην συγκεκριμένη ενότητα έργων παρουσιάζονται έργα που εστιάζουν στο άδικο και παράλογο ενός πολέμου όπου ο πρόσφυγας ως ασυνόδευτο παιδί αγωνίζεται για την επιβίωση του μέσα από μια βίαιη ενηλικίωση. Μέσω μιας προσωπικής γλώσσας, ο καλλιτέχνης προβάλλει τον βίαιο ξεριζωμό, την σύγκρουση, τον εκπατρισμό από τον γενέθλιο χώρο, την προσπάθεια του ανθρώπου για επιβίωση και για το αύριο, έστω και εάν είναι αβέβαιο. Σχολιάζει είτε εννοιολογικά είτε μορφολογικά αυτό που όλοι βιώνουμε στην εποχή μας και που έχει επαναληφθεί ανά περιόδους στην ιστορία πάντα με δραματικές συνέπειες. Στα έργα του ο καλλιτέχνης διερευνά την έννοια του παλίμψηστου σε σχέδια που δουλεύονται με επάλληλα στρώματα γραφής και προσθήκης υλικών, δίνοντας σημασία στην πλαστική διαμόρφωση της επιφάνειας και στην εννοιολογική διάσταση ενός έργου που δηλώνει την επιρροή του χρόνου. Ένθετα ακανόνιστα χαρτιά με κάποια από αυτά να έχουν ίχνη της δικής τους γραφής, τμήματα από εφημερίδες, κλωστές, σπαράγματα από φωτογραφίες εισέρχονται στις συνθέσεις μέσα από αλληπάλληλες επικολήσεις που επιδέχονται συνεχή επεξεργασία, σκίζονται, επικαλύπτονται, επιζωγραφίζονται, μέχρι να αφομοιωθούν σε μια ενιαία επιφάνεια και να «χωνευτούν» στην πολύπλοκη οργάνωση του έργου.

Πώς αντιστέκεται ο άνθρωπος σε όλα αυτά; Η απάντηση είναι προφανής: με την αλληλεγγύη, το πνεύμα, άρα την αφύπνιση, τις τέχνες και τα γράμματα. Με μια λέξη τον Πολιτισμό. Ο Πολιτισμός αποτελεί το μεγάλο όπλο μας, την καταφυγή και την ελπίδα μας.

«Θα μας δοθεί το χάρισμα και η μοίρα
να πάμε να πεθάνουμε μια νύχτα
στο πράσινο ακρογιάλι της πατρίδας;
Γλυκά να κοιμηθούμε σαν παιδάκια γλυκά,
Κι απάνωθε μας θε να φεύγουν,
στον ουρανό, τ αστέρια και τα εγκόσμια.

Θα μας χαϊδεύει ως όνειρο το κύμα.
Και γαλανό σαν κύμα τ' όνειρό μας
θα μας τραβάει σε χώρες που δεν είναι»

Απόσπασμα από το ποίημα «Ύπνος» του Κώστα Καρυωτάκη, Νηπενθή 1921